

Sygnatura akt IVP 148/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Lubań, dnia 15 stycznia 2015r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu IV Wydział Pracy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Jerzy Miedziński,

Protokolant: kier. sek. Danuta Wowczyk,

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2015r. w Lubaniu

sprawy z powództwa S. M.

przeciwko Odlewni (...) SA w L.

- o ustalenie wypadku przy pracy;

I. Zmienia treść protokołu nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy sporządzonego przez Odlewnię (...) SA w L. dla S. M. w ten sposób, że zdarzenie z dnia 16 listopada 2012r. uznaje za wypadek przy pracy,

II. Zasądza od pozwanego Odlewni (...) SA w L. na rzecz powoda S. M. kwotę 120,-(sto dwadzieścia)złoty tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

Sygn. akt IVP 148/14

UZASADNIENIE

Powód S. M. wniósł pozew przeciwko Odlewni (...) SA w L. o ustalenie, że zdarzenie z dnia 16 listopada 2012r. miało charakter wypadku przy pracy. W uzasadnieniu wskazał, iż zatrudniony był u pozwanego w charakterze zalewacza. W dniu 16 listopada 2012r. uległ wypadkowi wykonując swoje obowiązki pracownicze. W trakcie przenoszenia skrzynki o wadze około 25 kg poczuł ostry ból prawego barku. Po chwili pojawił się majster zmiany R. R. i spytał co się stało. Wówczas opisał przebieg zdarzenia a ten polecił mu, aby nie nadwyręzać ręki. Pracował do końca zmiany. W poniedziałek 19 listopada 2012r. stawiał się jeszcze do pracy obawiając się utraty zarobków z uwagi na absencję jednak ból uniemożliwiał mu wykonywanie obowiązków. Następnego dnia udał się do lekarza, który wystawił mu zwolnienie lekarskie oraz skierował na badania. Po około dwóch miesiącach udał się do W. J. odpowiadającego w zakładzie za sprawy bhp, który obiecał mu wyjaśnienie sprawy lecz zaniechał odpowiednich działań w kierunku zbadania charakteru zgłoszonego zdarzenia.

Zakład pracy dopiero w dniu 20 sierpnia 2014r. sporządził protokół, w którym nie uznał zdarzenia za wypadek przy pracy. Zdaniem powoda, niezasadne jest uznanie przez zespół powypadkowy, że zdarzenie to nie było wypadkiem przy pracy.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazał, że zdarzenie w dniu 16 listopada 2012r. w trakcie którego powód doznał urazu barku nie miało miejsca oraz relacja powoda w tym przedmiocie obarczona jest wieloma sprzecznościami. Na wydziale odlewni w przedsiębiorstwie występują tylko dwie wielkości skrzynek zalewowych, które są przenoszone przez pracowników: mniejsza o wadze około 4 kg, a większa o wadze około 12 kg. Natomiast nie występują skrzynki o wadze około 25 kg. Powód w dniu zdarzenia nie udał się do lekarza. Nie zgłosił też o zdarzeniu bezpośredniemu przełożonemu R. R.. Zdaniem pozwanego, powód w okresie

miesiący październik-listopad 2012 poddawany był przez innego pracownika wydziału odlewni w ramach swoiście rozumianej rozrywki fizycznemu maltretowaniu polegającego na rzucaniu, ściskaniu i uderzaniu w okolice barków.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. M. zatrudniony był w Odlewni (...) SA w L. w okresie od 3 sierpnia 2010r. do 18 sierpnia 2013r. na stanowisku zalewacza.

(dowód: świadectwo pracy k.16).

W dniu 16 listopada 2012r. w piątek powód pracował na drugiej zmianie od godz. 14.00. Około godz. 16-17.00 w trakcie przenoszenia skrzynki o wadze około 12 km poczuł ostry ból prawego barku. Obok niego pracował A. S. i powód powiedział do niego, że coś strzyknęło mu w barku oraz czuje z tego powodu ból. Po chwili podszedł do powoda majster zmiany – R. R. i powód opowiedział mu co się stało. Majster wówczas polecił, aby ten oszczędzał się. Powód w tym dniu przepracował do końca zmiany, czyli do godz. 22.00.

(dowód: zeznania powoda e-prot.z 15-01-15/00:16:15-00:23:14, zeznania świadka A. S. e-prot.z 15-01-15/00:02:23-00:13:22).

W poniedziałek 19 listopada 2012r. powód stawił się jeszcze do pracy obawiając się utraty części zarobków z uwagi na absencję i przepracował zmianę odczuwając jednak cały czas ból w barku.

(dowód: zeznania powoda e-prot.z 15-01-15/00:16:15-00:23:14).

Następnego dnia powód zgłosił się do Przychodni (...) w L., gdzie uzyskał zwolnienie lekarskie oraz skierowanie do lekarza ortopedy. Następnie leczony był w Poradni Urazowo-Ortopedycznej w L..

(dowód: zaświadczenia lekarskie k.17, 26, 34, zaświadczenia o zabiegach k.27-29).

Na początku miesiąca marca 2013r. powód zgłosił się do W. J. – inspektora ds. bhp w pozwanym zakładzie pracy wnosząc o sporządzenie protokołu powypadkowego lecz ten odpowiedział, że wyjaśni sprawę i po rozmowie z majstrem R. R. oraz innymi pracownikami uznał, że nie było takiego zdarzenia i brak jest podstaw do sporządzenia protokołu powypadkowego.

(dowód: zeznania powoda e-prot.z 15-01-15/00:16:15-00:23:14, zeznania świadka W. J. e-prot.z 12-11-14/00:29:09-00:44:51).

W dniu 19 grudnia 2013r. wobec niemożności porozumienia się pomiędzy powodem a pracodawcą w kwestii sporządzenia i wydania protokołu powypadkowego powód za pośrednictwem kancelarii adwokackiej zwrócił się do zakładu pracy o sporządzenie i wydanie protokołu powypadkowego. Pismem z dnia 9 stycznia 2014r. zakład pracy odpowiedział, iż brak jest podstaw do sporządzenia i wydania takiego protokołu albowiem pracodawcy nie są znane okoliczności, które są powodem zgłoszonych dolegliwości przez powoda, a które w żadnym wypadku nie są związane z wykonywaniem przez niego pracy.

(dowód: pismo kancelarii adwokackiej k.20-21, pismo zakładu pracy k.22).

Pismem z dnia 18 lutego 2014r. kancelaria adwokacka ponownie zwróciła się do zakładu pracy o sporządzenie i wydanie protokołu wypadku przy pracy lecz pismem z dnia 5 marca 2014r. zakład pracy podtrzymał swoje stanowisko.

(dowód: pismo kancelarii adwokackiej 23, pismo zakładu pracy k.24).

Decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 8 maja 2013r. przyznano powodowi świadczenie rehabilitacyjne od 21 maja 2013r. do 18 sierpnia 2013r. oraz od 19 sierpnia 2013r. do 16 listopada 2013r.

(dowód: decyzja ZUS k.30).

Powód przebył rehabilitację leczniczą w ramach prewencji rentowej ZUS.

(dowód: informacja o przebytej rehabilitacji k.33).

W dniu 18 sierpnia 2013r. pozwany zakład pracy rozwiązał z powodem umowę o pracę na podstawie art. 53§1, pkt 1, ppkt „b”.

(dowód: świadectwo pracy k. 16).

Pozwem z dnia 13 maja 2014r. skierowanym do Sądu Rejonowego w Lubaniu IV Wydział Pracy powód wniósł o nakazanie pracodawcy sporządzenia i wydania protokołu powypadkowego, które to żądanie zostało uwzględnione w wyroku z dnia 22 lipca 2014r. w sprawie sygn.. akt IVP 71/14 (okoliczność bezsporna).

W dniu 20 sierpnia 2014r. zakład pracy sporządził protokół powypadkowy, w którym stwierdzono, że zdarzenie nie jest wypadkiem przy pracy albowiem nie spełnione są kryteria definicji wypadku przy pracy zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych – brak nagłego oraz bezpośredniego zdarzenia mającego związek z wykonywaną pracą.

(dowód: protokół ustalenia i przyczyn wypadku przy pracy k.35-37).

Sąd zważył, co następuje:

roszczenie powoda uznać należało za zasadne.

Z zeznań powoda jednoznacznie wynika, że w dniu 16 listopada 2012r. podczas pracy na drugiej zmianie, po dokonaniu zalewu formy przeniósł skrzynkę o wadze około 25 kg i w pewnym momencie poczuł ostry ból prawego barku. Po chwili doszedł do niego majster zmiany R. R. pytając co się stało i wówczas opisał mu przebieg zdarzenia.

Zeznania te potwierdził inny pracownik, który w tym czasie pracował z powodem A. S., który zeznał, że widział jak powód dźwigał skrzynki i około godz. 16-17.00 powiedział do niego, że coś mu strzyknęło w barku. Doszedł do niego majster R. i jemu też oznajmił, że coś mu strzyknęło w barku.

Zarówno powód jak i świadek A. S. zaprzeczyli jakoby w tym dniu w żartach poklepywali się po ramionach.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. S. albowiem brak jest jakichkolwiek podstaw do przypuszczenia, aby miał interes w zeznawaniu nieprawdy.

Świadkowie N. C. (e-prot.z 12-11-14/00:24:31-00:28:19), K. D. (e-prot.z 12-11-14/00:56:28-01:04:14) oraz L. J. (e-prot.z 12-11-14/01:04:14-01:12:52) zeznali, iż widzieli jak w dniu 16 listopada 2012r. powód oraz A.S. w czasie pracy w żartach poklepywali się po ramionach. Zeznali też, że powód w tym dniu pod koniec zmiany mówił, że boli go ręka.

Sąd nie dał wiary zeznaniom w/w świadków w tej części jakoby powód oraz A.S. krytycznego dnia poklepywali się wzajemnie po ramionach albowiem sprzeczne są z zeznaniami powoda oraz świadka A. S.. Zauważyć należy, że ci świadkowie w dalszym ciągu zatrudnieni są u pozwanego i mają interes, aby zeznawać na korzyść zakładu pracy.

Świadek R. R. – majster zmiany, który był bezpośrednim przełożonym powoda w dniu 16 listopada 2012r. powód przyszedł do niego i powiedział, że boli go bark nie mówiąc jednak z jakiego powodu odczuwa bóle. Spytał go czy idzie do lekarza lecz ten odpowiedział, że na razie nie. Nie wpisał do książki raportów drugiej zmiany za ten dzień, że był jakiś wypadek przy pracy albowiem powód nie powiedział mu w jakich okolicznościach doznał obrażeń (e-prot.z 12-11-14/00:44:51-00:56:28).

Świadek W. J. zatrudniony na stanowisku inspektora ds. bhp zeznał, iż na początku marca 2013r. przyszedł do niego powód i powiedział, że miał wypadek przy pracy w dniu 16 listopada 2012r. i zgłosił to majstrowi R. R.. Świadek obiecał, że wyjaśni tą sprawę i rozmawiał z R. R. oraz innymi pracownikami i stwierdził, że nie było takiego zdarzenia. Z tych względów nie został sporządzony protokół powypadkowy (e-prot.z 12-11-14/00:29:09-00:56:28).

Świadek R. K. zeznał, iż pod koniec lutego lub na początku marca 2013r. jak przyjmował się do pracy, to był u inspektora ds. bhp i przyszedł również powód i prosił o sporządzenie protokołu powypadkowego. Inspektor odpowiedział, że będzie wyjaśniał tą sprawę. Świadek zeznał, że w oświadczeniu pisemnym odnośnie daty zaszła pomyłka (e-prot.z 16-12-14/00:01:57-00:10:28).

Z zaświadczeń lekarskich przedłożonych przez powoda wynika, że leczył się przez długi czas z powodu pourazowego bolesnego barku. Miał też przyznane przez ZUS prawo do świadczenia rehabilitacyjnego oraz był skierowany na rehabilitację leczniczą w ramach prewencji rentowej ZUS.

Uznał Sąd, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na stwierdzenie, że urazu tego powód doznał w dniu 16 listopada 2012r. przy przenoszeniu skrzynki. W sprawie tej zarówno powód jak i świadkowie podawali różne wagi tych skrzynek. Powód twierdził, że skrzynka ważyła około 25 kg. Świadek A. S. zeznał, że skrzynka ważyła około 30 kg. Świadkowie N. C., R. R., L. J. zeznali, że na hali na której pracował powód skrzynki mają wagę jedne 4 kg , a drugie 12 kg. Świadek K. D. zeznał, że skrzynka waży około 14 kg. Zdaniem Sądu , nie ma tu większego znaczenia jak ciężką skrzynkę niósł powód, gdyby nawet przyjąć, że skrzynka miała wagę 12 kg, to również mogło dojść do urazu barku.

Faktem jest, że powód dopiero na początku marca 2013r. przyszedł do inspektora ds. bhp W. J. żądając sporządzenia protokołu powypadkowego albowiem sądził, że skoro zgłosił bezpośrednio przełożonemu R. R., że doznał urazu, to zostaną podjęte czynności celem sporządzenia protokołu powypadkowego lecz tak się nie stało.

Zgodnie z treścią art. 3, ust. 1, pkt 1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U.Nr 199, poz.1673 ze zm.) – za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą: podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych.

Nie ulega wątpliwości, że powód krytycznego dnia wykonywał zwykłe czynności związane z jego pracą i w trakcie przenoszenia skrzynki doznał urazu barku, co jest przyczyną zewnętrzną.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd zmienił treść protokołu nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy w ten sposób, że zdarzenie z dnia 16 listopada 2012r. uznał za wypadek przy pracy.

Orzeczenie o kosztach opiera się na mocy art. 98 §1 kpc oraz §12 ust. 1, pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013r. poz. 461).